

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201182400/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Saaledes staa Moders Vindue for mig som det gode Øje, der vogtede over Gaarden, som det Centrum, der samlede alt Liv omkring sig.

IX

HJEMMETS GÆSTER

Vi Børn var henrykte, naar der kom Gæster hjemme paa Gaarden. Naar vi kom fra Skole, saa' vi straks hen tilvenstre paa Gaardspladsen, om der var fremmede Køretøjer. Og holdt der bare en Vogn, dansede vi Indianerdans af Glæde.

Kun een Person paa Gaarden blev arrig, naar der kom Fremmede. Det var Kokkepigen „Røde Hanne“, som rasede over, at hun skulde lave ekstra Aftensmad. Særlig gaît var det, naar Fader og mine Brødre samtidig havde skudt Spurve, som der skulde laves Ragout paa.

Hos flere af vore Gæster lagde vi allerede den Gang Mærke til, at en meget talende Kone altid har en tavs Mand, og omvendt. Der var f. Eks. S.s fra Abildtorpe og K.s fra Stensø.

Fru S. var en stor, smuk Dame med et vældigt Humør og imponerende Talegaver. Manden derimod sagde aldrig et Ord. Han spillede Skak med Fader, begge lige tavse og lige optagne af Spillet. De var en Time om at gøre et Træk, og var Spillet ikke endt til Kl. 12 om Natten, naar S. skulde hjem, blev Brættet med Brikkerne sat op paa Sekretæren til næste Besøg. Og det var under Dødsstraf forbudt Husets Kvinder at røre det.

Fru S. hørte til den kendte Suhrske Slægt og nød et Familielegat, hvilket vi Børn fandt overordentlig fornømt. Vi betragtede hende næsten som en kongelig Person. Og der var nu ogsaa noget kongeligt ved hende.

Da Abildtorpe brændte, gjorde hun et mægtigt Gilde i Lysthuset. Og en Gang hun skulde have Fest paa Gaarden og hverken havde Penge eller Kredit, satte hun sig op i sin Kalechevogn med sin fineste Silkekjole paa og med en vældig tyk Portemonnæ paa Skødet. Saaledes udrustet kørte hun rundt til de Handlende, købte ind med Portemonnæen